

ת"פ 49911/05/19 - מדינת ישראל נגד דוד שמיר

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 49911-05-19 מדינת ישראל נ' שמיר
בפני כבוד השופטת סימי פלג קימלוב

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

דוד שמיר

באמצעות עו"ד שגיא מלח -
הסנגוריה הציבורית מחוז חיפה

הנאשם

הכרעת דין

בפתח הכרעת הדין אני מודיעה בהתאם להוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב-1982 (להלן - החסד"פ), כי החלטתי לזכות את הנאשם מן המיוחס לו, וזאת מחמת הספק.

כתב האישום

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של החזקת אגרופן או סכין שלא כדין - עבירה לפי סעיף 186
(א) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום בתאריך 19.1.19 בשעה 01:02 בשדרות גושן בקריית מוצקין, נמצא הנאשם כשהוא
מחזיק ברכבו בסכין מתקבעת בעלת להב באורך של 6 ס"מ וזאת מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקה
למטרה כשרה.

תשובת הנאשם לכתב האישום

3. ביום 3.11.19 השיב הנאשם לכתב האישום וטען כי הוא כופר בכך שמדובר בסכין על פי הגדרות החוק וכי הוא
כופר בהחזקת הסכין שלא למטרה כשרה וטען כי החזיקה לצרכי עבודה. לפיכך, נקבע התיק לשמיעת ראיות
הצדדים. הנאשם לא חלק כי הסכין נתפסה במכוניתו.

4. עוד יצוין כי ברכבו היתה באותה עת חברתו של הנאשם הגב' אלמוג רומנו (להלן: "אלמוג").

טענות המאשימה

5. ב"כ המאשימה בפתח המשפט נשאה נאום פתיחה וציינה כי המאשימה מתכוונת להוכיח אשמתו של הנאשם מעבר לכל ספק סביר והדגישה כי הסכין אותה החזיק הנאשם עונה על הוראות החוק באשר להגדרת סכין. עוד טענה ב"כ המאשימה כי אמרתו המידית של הנאשם שעה שהסכין נתפסה, לפיה הוא מאוים, יש בה כדי להוות הודאה בהחזקת הסכין שלא למטרה כשרה.

6. בסיכומיה **ת/14** ביקשה המאשימה להרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו והפנתה לראיות התביעה מהן עולה כי המאשימה הוכיחה מעל לכל ספק סביר את אשמת הנאשם. ב"כ המאשימה טענה כי חלק מטענות ההגנה הן בבחינת "רעשי הרקע" וכי המאשימה עמדה בנטל ההוכחה ונטל הראיה עובר לנאשם להוכיח כי החזיק את הסכין למטרה כשרה, ובכך לא צלח הנאשם. ב"כ המאשימה טענה שהחיפוש בהפשטה שנערך לנאשם התבצע נוכח חשד סביר לביצוע עבירה שהתעורר אצל השוטרים כי החשוד מסתיר ראיה על גופו. במקרה זה, טענה ב"כ המאשימה החיפוש בוצע על רקע של ריח של סמים ללא קשר להחזקת הסכין ולפיכך התבצע חיפוש כדין. הסכין, לטענת המאשימה נתפסה ברכב ולא מהווה תולדה של החיפוש בגוף החשוד ובעניין זה יש לראות בכך חיפוש בכלי רכב שעוכב. ב"כ המאשימה טענה בעניין החיפוש בהפשטה שהחיפוש נערך בהסכמת החשוד וחברתו. גרסתו הראשונית של הנאשם כי הוא מאוים יש בה כדי לגבש את מטרת ההחזקה על ידו ולפיכך יש לדחות את גרסתו המאוחרת לפיה הסכין שימשה למטרות עבודה.

טענות ההגנה

7. ההגנה הגישה סיכומים בכתב וסיכום הראיות בתיק (**נ/1 ו - נ/3**). ב"כ הנאשם טען כי האמרה שנכתבה על ידי השוטרים אייל אלימלך לא נאמרה על ידי הנאשם וכי יש לפסול את האמרה המיוחסת לו **בת/9** (דו"ח הפעולה של השוטרים אייל אלימלך לגבי מטרת החזקת הסכין. בדו"ח הפעולה ת/9 צוין על ידי העד: **"...את הסכין הכנסתי לכיס שמאל של מכנסי שהיה ריק מתוכן והצנתי לנהג את הסכין שאלתי למה יש סכין ברכב וענה שהוא מאוים"**). ב"כ הנאשם טען כי אמרה זו הושגה תוך הפרת זכויות הנאשם לשתיקה, אי הפללה עצמית וזכות ההיוועצות. טענתו המרכזית של ב"כ הנאשם מתרכזת בהחזקת הסכין למטרה כשרה לאור עיסוקו של הנאשם בשיפוצים וכי הנאשם הוכיח טענה זו.

8. הוסיף וטען ב"כ הנאשם שתשאל חשוד בשטח היא פעולת חקירה לכל דבר ועניין ולפיכך עומדת לנאשם זכות ההיוועצות בעו"ד. הזכות להימנע מהפללה עצמית אף היא זכות יסוד של אדם בהליך פלילי ומזכות זו קמה חובתו של החוקר להבהיר ולהזהיר נחקר מיד בתחילת חקירתו או התשאל. בעניינו טוענת ההגנה, מרגע שהתגבש יסוד סביר לחשד לעבירה פלילית היה על השוטרים להודיע לחשוד כי הוא חשוד והיה עליו להודיע לו על הזכות לאי הפללה

עצמית והזכות להיוועץ בעו"ד. בשני המקרים שבהם התעורר לכאורה יסוד סביר לחשד לביצוע עבירה פלילית (החשד לעבירות סמים וחשד לעבירה של החזקת סכין) לנאשם לא נמסרה הודעה כאמור. ב"כ הנאשם טען בסיכומיו כי השוטר אלימלך אישר בעדותו כי שלל מהנאשם את זכויותיו כחשוד וזאת ללא כל הסבר סביר לכך.

9. ב"כ הנאשם טוען עוד כי הפרת הוראות החוק ביחס לזכות החשוד לאי הפללה עצמית היא כה בוטה, עד כי יש מקום לפסול את הראיה שהתקבלה כתוצאה מהפרה זו והפנה להלכה שנקבעה בע"פ 5121/98 **יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי (להלן: "הלכת יששכרוב")**. קבלת הראיה במשפט תפגע לטענת ההגנה משמעותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן.

פרשת התביעה

מטעם התביעה הוגשו המוצגים הבאים:

טופס הודעה על זכויות חשוד טרם חקירה והודעת חשוד מיום 21.1.19 שעה 12:43 - ת/1

הודעת חשוד מיום 21.1.19 שעה 13:29 - ת/2

מזכר מיום 20.1.19 - ניסיון איתור חשוד - ת/3

מזכר מיום 21.1.19 - איתור ועיכוב החשוד - ת/4

מזכר מיום 21.1.19 - סיוע בעיכוב החשוד - ת/5

מזכר מיום 19.1.19 - שכותרתו "שרשרת סם" - ת/6 (אציין כי תוכן המזכר מתייחס לסכין).

מזכר מיום 21.1.19 - צילום הסכין - ת/7

הודעת עד תביעה מספר 4 - מר ציון שרעבי - הוגשה בהסכמה - ת/8

דוח פעולה מיום 19.1.19 - הוגשה באמצעות עד תביעה מספר 1 - מר אייל אלימלך - ת/9

המוצג - הסכין - ת/10

הזמנה לסור למשטרה מיום 19.1.19 - ת/11

כתב ערובה מיום 21.1.19 - ת/12

הודעת חשודה - אלמוג רומנו - ת/13

עד תביעה מספר 2 - מר ניר בן ישראל (להלן: "השוטר בן ישראל")

10. העד סיפר בעדותו כי בעת האירוע שימש כחוקר בתחנת משטרת זבולון וכי חקר את הנאשם ביום 21.1.19 בשעה 12:43. באמצעות עד זה הוגשו המוצגים **ת/1 עד ת/7**. העד אישר בחקירתו הנגדית שבאותו מועד הנאשם נחקר פעמיים בהפרש של כחצי שעה בין חקירה לחקירה וזאת בשל השלמות חקירה שהתבקש לבצע לאחר החקירה הראשונה. העד אישר כי בין החקירה הראשונה לשנייה לא היה הנאשם בגדר מעוכב וכי איננו זוכר אם בחקירה השנייה היה מעוכב. העד אישר בחקירתו כי הנאשם ציין בשתי החקירות כי החזיק את הסכין לצרכי עבודה אם כי לא רצה לפרט במה הוא עובד והפנה לחקירתו השנייה של הנאשם ת/2.

העד אישר בחקירתו כי לא ביצע כל פעולה על מנת לבדוק גרסת הנאשם לפיה החזיק את הסכין לצרכי עבודה והסביר את הדברים בתשובתו:

ת. "חקירה ראשונה, שורה 28, הוא ענה שהוא יודע שאסור להחזיק סכין שלא למטרה כשרה. שורה 30 הוא עונה שהוא מבין. שורה 32 הוא עונה שלא מעניין אותו ולא עבר על החוק ויקנה עוד 10 למרת עבודה".

ש. איך זה רלוונטי לשאלתי מדוע לא ביצעת פעולות חקירה כחוקר שאמון על חקר האמת שמגיע אליו אזרח, למה לא הלכת לאחותו ולשאול אותה? לא עשית זאת?

ת. לא רלוונטי.

לשאלת בית המשפט: מדוע זה לא רלוונטי, אני משיב שבני משפחה יתנו גרסה הולמת אחד כלפי השני. לכן לא ראיתי לנכון לחקור. (עמ' 9 לפרוטוקול).

11. לשאלה אם ברכבו של הנאשם יש ארגז כלים, השיב העד כי לא מצא לנכון לבדוק והרחיב תשובתו לשאלות הסנגור בחקירה נגדית בנושא החקירה באשר לאמרתו של הנאשם לשוטר בשטח:

ש. הוא אמר לך שהוא עובד בזה, מחזיק סכין ככלי עבודה, יש לי ארגז כלים עם עוד כלי עבודה למה לא בדקת?

ת. אם הייתי יוצא ורואה שאין ארגז כי הוא הוציא אותו?

ש. יש לך הסבר מדוע לא עשית זאת?

ת. לא.

...

- ש. בעוד שהחשוד אמר לו כי החזיק את הסכין כי הוא מאוים, החשוד אמר שהחזיק זאת לצרכי עבודה. זה נכון שהבנת שיש סתירה בין הדו"ח של השוטר לבין מה שטען בפניך?
- ת. כן.
- ש. תאשר לי כי לא עשית אף פעולת חקירה ליישב את הסתירה הזו כחוקר?
- ת. חקרתי אותו שוב.
- ש. למעט לחקור אותו שוב?
- ת. זה לא בדיוק אותן תשובות.
- ש. אתה מאשר לי כי לא עשית אף פעולה?
- ת. מעבר לחקירה שניה לא.
- ש. למה לא מצאת לנכון לבצע עימות בינו לבין אותו שוטר שאומר שאמר לו שהוא מאוים?
- ת. לבצע עימות בין שוטר לחשוד זה כביכול לא להאמין לשוטר, ולהעמיד את השוטר במצב שהוא גם נחקר. מבחינתי שוטר בשטח הוא העיניים שלנו, הוא ראה את האירוע. אם יש דברים שהוא שקריים הוא צריך לעמוד כאן. הוא רשם אני מאמין לגרסתו.
- ש. לכן לא ביקשת דו"ח הבהרה?
- ת. למה? למה אני צריך לבקש הבהרה לדו"ח שלו? ברור שהחשוד לא יבוא וימסור את הגרסה האמיתית.
- ש. החשוד שקרן?
- ת. לא אמרתי את זה, אל תכניס לי מילים לפה.
- ש. מסיבה זו שאתה מאמין לשוטר לא ביקשת דוחות של שוטרים האחרים שהיו באירוע?
- ת. מה הקשר תסביר לי?
- ש. אתה החוקר המטפל, באירוע זה יש סתירה מה שהוא מוסר לבין מה שמסר לשוטר. למה לא פנית לשני השוטרים האחרים?

ת. לא עלה צורך. (עמ' 10 לפרוטוקול).

12. בהמשך לעניין בדיקת גרסת הנאשם אמר העד את הדברים הבאים:

ש. אני מחזיר אותך לסתירה בין גרסת החשוד לדו"ח השוטר, הוא שואל אותך למה לא פנית לקצין אלי אדרי ושאלת אותו האם באמת השוטר מסר לך באותו יום התייעץ איתך? דיבר איתך? תן לי איזה דו"ח מה היה באירוע?

ת. לא רלבנטי. אם על כל תיק אבדוק, על כל דו"ח פעולה אבדוק קצין תורן או סייר לא אסיים עם התיק.

ש. מיהרת ולכן לא עשית זאת?

ת. ממש לא מיהרתי. השוטר כתב ולא היתה לי שום סיבה לפקפק בכך.

...

ש. יצא לך פעם בכל החקירות שלך למצוא ששוטר לא רשם אמת בדוחות שלו?

ת. אני לא בית משפט ולא מח"ש. מה ששוטר רושם אני מאמין לו.

עד התביעה מספר 1 - מר אייל אלימלך (להלן: השוטר אלימלך)

13. העד סיפר בעדותו כי שימש כשוטר סיור בשיטור העירוני בקריית מוצקין של שטח תחנת משטרת זבולון. באמצעות העד הוגש דו"ח פעולה **ת/9** וכן המוצג - הסכין **ת/10**. העד ערך את כל הפעולות בשטח, לרבות חיפוש בהפסטה שכבר יצוין כי נערך על גופו של הנאשם וכן על גופה של חברתו שהיתה עימו ברכב, על ידי שוטרת. בחיפוש בהפסטה לא נמצא דבר ולא נתפס מאומה. לאחר מכן נערך גם חיפוש ברכב ואולם יש להדגיש כי העד ראה את הסכין שנתפסה כבר עם פתיחת דלת הרכב על ידי הנאשם על פי דרישת העד.

14. מת/9 עולה לכאורה כי הנאשם התייחס לסכין שנתפסה ברכב וכך נרשם בדו"ח: "הבחנתי על המושב הנהג בפירורים ככל הנראה חומר חשוד כסם מריחואנה אבל לא משהו שאפשר לתפוס נלקח הצידה למקום מוצנע ובהסכמתו נערך חיפוש בהפסטה בתוך בניין ללא אנשים לא נמצא דבר. לאחר מכן נערך חיפוש ברכב הבחורה יצאה והחיפוש נערך כאשר הנהג לידי. את הסכין הכנסתי לכיס שמאל של מכנסי שהיה ריק מתוכן והצנתי לנהג את הסכין שאלתי למה יש סכין ברכב וענה שהוא מאוים..."

15. לעניין המועד המדויק לפתיחת האירוע ומשך הזמן שהאירוע התנהל לא עלה בידי העד לספק מידע. דיוק הזמנים רלוונטי בעיקר נוכח טענות ההגנה באשר לסטטוס הנאשם באותה עת, משך הזמן שהיה מעוכב או עצור. כשנשאל

העד כמה זמן נמשך האירוע השיב: **"לא יודע לומר. כמה דקות אני מאמין"**. ובמשך אמר שמדובר באירוע שנמשך פחות מ- 25 דקות וכי הפעולות שנעשו (חיפוש ברכב, חיפוש על גוף, חיפוש בהפשטה, שיחה עם התייעצות עם קצין וחיפוש באמצעות ניידת אחרת על חברתו של הנאשם במקום), אינן פעולות הדורשות זמן רב.

16. העד כלל לא זכר בעדותו כי נערך חיפוש בהפשטה ולמרות זאת אמר כי איננו זוכר את הסיבה לעריכת החיפוש היא: **"עלה חשד כי יכול להיות שהסמים נמצאים אצלו. מפנה לדף השני 'אחרי שהבחנתי בסכין המתקפלת...הבחנתי שיש חומר החשוד כסם על מושב הנהג...' וגם לפני היה ריח חזק של סמים מהרכב. זה מוביל אותי לחיפוש"**.

לשאלת בית המשפט באילו נסיבות מתבצע חיפוש בהפשטה השיב העד **"שברגע שעולה חשד או שראיתי בעיני כי הוא עושה תנועה להסתיר ראיה או חפץ מסוים במקומות מוצנעים. במקרה שבפנינו זה לא רשום שראיתי" (עמ' 16 לפרוטוקול)**.

בחקירתו הנגדית נשאל מה אמר לחשוד על מנת לקבל הסכמתו והעד השיב: **"אני לא יכול להתייחס זה לא רשום"** **(עמ' 17 לפרוטוקול)**. העד אישר בהמשך חקירתו הנגדית כי גם כאשר נתפסה הסכין לא הודיע לו שהוא חשוד. ולא ציין בדו"ח כי הודיע לנאשם על זכויותיו.

17. באשר לחברתו של הנאשם שהיתה יחד עימו במקום וגם עליה נערך חיפוש בהפשטה על ידי שוטרת השיב העד כי חברתו של הנאשם כלל לא עוכבה.

18. כאשר נשאל העד לגבי נסיבות העיכוב של הנאשם, האם הודיע לנאשם כי הוא מעוכב ובמה הוא חשוד, השיב שבדו"ח הפעולה הדברים לא נרשמו ואף אישר כי לא מילא דו"ח עיכוב באירוע **(עמ' 18 לפרוטוקול)**. כשנשאל על ידי בית המשפט למקור הסמכות לערוך חיפוש ברכב, חיפוש על גוף חשוד וחיפוש בהפשטה לחשוד ולחברתו השיב העד כי היה יסוד סביר לחשד לביצוע עבירה וכי ככל שהחשוד היה מבקש לעזוב את המקום הרי שהיה **"מכניס אותו לסטטוס"** כלשונו **(עמ' 18 לפרוטוקול)**. בהמשך עדותו בחקירתו הנגדית אישר העד כי לא מצוין בדו"ח הפעולה שהנאשם חשוד בעבירה כלשהי ואישר גם כי החיפוש ברכב נערך לאחר החיפוש בהפשטה **(עמ' 20 לפרוטוקול)**.

19. באשר לנסיבות תפיסת הסכין בתוך הרכב סיפר העד בעדותו שניגש לחלון הרכב, ראה משקל קטן בין המושבים והריח ריח של סמים ואז דרש מהנאשם לצאת מהרכב. כאשר הנאשם פתח את דלת הרכב ראה את הסכין מונחת בדלת הרכב **(עמ' 19 לפרוטוקול)**. הוסיף העד וסיפר בעדותו כי הבחין בפירורים במושב הרכב.

20. בחקירתו הנגדית התבקש השוטר אלימלך להתייחס לתפיסת הסכין ולאמרת הנאשם לפיה הוא מחזיק את הסכין ברכב כיוון שהוא מאוים והשיב כי הדברים שנאמרו על ידי הנאשם ונרשמו כלשונם וכי לא יתכן שהוא עצמו שאל את החשוד אם הוא מאוים והנאשם שלל את הדברים. לעניין זה נשאל העד:

ש. החשוד אומר בחקירה שלו שהוא השיב בשלילה על כך שהוא מאוים ואני שואל האם יכול להיות המילה "לא"?

ת. לא יכול לענות. לא יודע לענות על כזה דבר".

...

ש. לא יכול להיות טעות סופר?

ת. הכל יכול להיות" (עמ' 22 לפרוטוקול).

פרשת הגנה

21. במסגרת פרשת ההגנה העידו הנאשם, אלמוג, חברתו שהיה עמו ברכב, מר אבנר אוחנה שעבד יחד עם הנאשם בשיפוצים, ואחותו של הנאשם הגברת בת אל זבידאת.

גרסת הנאשם בחקירתו

22. מהנאשם נגבתה הודעת חשוד מיום 21.1.19 (ת1). בחקירתו באזהרה אמר הנאשם כי החזיק את הסכין לצרכי עבודה וכי הוא הכניס את הסכין לרכב. הנאשם אישר בחקירתו כי החזיק את הסכין בצד שמאל ליד כיסא הנהג. עוד ציין הנאשם בחקירתו כי ארגז הכלים שהיה ברכב נפל וכי לאחר מספר ימים ראה שגם הסכין נפלה מהארגז ולא החזיר אותה למקום.

23. בחקירתו השנייה של הנאשם מיום 21.1.19 (ת2) חזר הנאשם על גרסתו. אציין כי באזהרת הנאשם נרשם כי החזיק ברכבו פגיון כאשר לא יכולה להיות מחלוקת כי אין מדובר בפגיון אלא סכין הנחזית להיות סכין שהלהב הוא להב מתכוונן כדוגמת להב של סכין יפנית. בחקירתו אמר הנאשם כי אינו מאוים ואינו מסוכסך עם אנשים, אם כי אישר שיש לו חובות לשוק האפור. הנאשם עמד על גרסתו לפיה לא מסר לשוטר אלימלך כי הוא מאוים ולפיכך מחזיק סכין ברכבו. הנאשם סיפר כי הוא עושה שימוש בסכין לצרכי עבודה וכי לאחרונה הרכיב שידה בבית אחותו. באשר לריח של סמים שעלה מרכבו באירוע אמר כי חברו עישן סמים אך הוא עצמו אינו משתמש בסמים (אציין בעניין זה כי הנאשם לא הוזכר באשר לחשד לביצוע עבירות סמים).

עדות הנאשם

24. בעדותו סיפר הנאשם כי הוא עובד בהובלות, גבס והרכבת רהיטים וכי יש לו כלים שהוא מחזיק לצרכי עבודתו. עוד סיפר הנאשם לגבי קרות האירוע:

"הייתי בדרך לחבר שלי בגושן. אז ניידת שיטור עירוני עצרה אותי ואמרה לי לעצור. יצאו מהרכב כמה שוטרים. האמת נלחצתי. חשבתי משהו גדול מסכין של עבודה, משהו אחר.

לשאלת בית המשפט מה חשבתי אני משיב שנלחצתי פשוט, פשיטה עלי. השוטר ניגש אלי פתחתי את החלון. הוא אמר לי צא מהאוטו, יצאתי, הוא שאל מה יש לי בכיסים, עשיתי ככה (הנאשם מדגים מכניס ידיו לכיסים ומוציא). כנראה ראה את הסכין ואמר לי מה זו הסכין הזו? מה אתה מאוים? אמרתי לו ממש לא מאוים. נשארנו ככה שניות, הזיזו אותי הצידה לחיפוש, השוטר שם כפפות כחולות. אמר לי שאוריד את מכנסיים, הורדתי ככה (הנאשם מדגים עד הברכיים) והוא אמר לי שאוריד עד הסוף ושאוריד את התחתונים. הוא ביקש שאפסק רגליים, הורדתי גרביים, נעליים וגם מכנסיים ותחתונים. הרגשתי מושפל" (עמ' 23 לפרוטוקול).

25. לעניין חובותיו ציין הנאשם בחקירתו כי היו לו חובות כספיים בעבר וכעת אין לו יותר חובות. בחקירתו הנגדית אישר הנאשם כי הוא הניח את הסכין ברכב וחזר הנאשם על גרסתו לפיה לא אמר לשוטר אלימלך כי הוא מאוים וכי יתכן והשוטר לא שמע או לא הבין את דבריו. עוד אמר הנאשם בחקירתו כי יש לו מספר סכינים המשמשות אותו לצרכי עבודה. באשר לעבודתו של הנאשם אמר כי הוא עובד עם חברות הובלות ומרכיב רהיטים וכי אינו מקבל תלוש משכורת. באשר לסירובו של הנאשם לחתום בסיום החקירה אמר כי היו מספר דברים שמסר לחוקר ודברים לא נרשמו ולכן לא הסכים לחתום בסיום החקירה.

עדת הגנה - הגברת אלמוג רומנו

26. העדה, חברתו של הנאשם היתה עדה לאירוע מושא כתב האישום ונכחה כל האירוע מתחילתו ועד סופו. העדה סיפרה בעדותה שהמשטרה עצרה את הרכב והשניים התבקשו לצאת ממנו לצורך חיפוש. לעניין החיפוש בהפשטה סיפרה העדה כי נלקחה הצידה על ידי שוטרת שהגיעה למקום ונעשה חיפוש על גופה וסיפרה שהשוטרת הרימה את חולצתה והכניסה את הידיים. לשאלת בית המשפט היכן נערך החיפוש סיפרה העדה כי החיפוש נערך בצד במקום חנייה לא סגור וכי לא היו שם אנשים או מכוניות.

עוד סיפרה העדה בעדותה את הדברים הבאים:

"נתפסה הסכין והשוטר שאל את דוד למה הסכין ואם הוא מאוים ודוד אמר לו שלא, שהוא לא מאוים. וזהו הוא הכניס אותנו בחזרה לאוטו והביא לנו הזמנה לחקירה וזהו שחרר אותנו".

27. בעדותה סיפרה העדה כי הנאשם עובד בהובלות, פירוק והרכבה ועבודות גבס וכי יש לו מקדחה מברגה וכלים נוספים ברכבו. העדה סיפרה כי גם בחקירתה במשטרה אמרה לחוקר כי הסכין של הנאשם מוחזקת למטרות עבודה. הוסיפה וסיפרה העדה בחקירתה הנגדית כי ארגז הכלים נשאר בבית אחותו של הנאשם כיוון שמספר ימים קודם לכן התקין מזנון בביתה.

28. בחקירתה הנגדית התבקשה העדה להתייחס לחיפוש שנערך על גופה ואמרה שעובר לחיפוש לא נאמר לה כלום על ידי השוטרים ובאשר לריח של סמים אמרה כי היא לא הריחה מאומה ואף לא ראתה פירורי מריחואנה.

29. בחקירתה של העדה במשטרה (ת/13) נחקרה באזהרה בגין עבירה של החזקת פגיון וכן עבירות סמים. בחקירתה התייחסה העדה לנושא ארגז הכלים ואמרה כי הנאשם מחזיק את הארגז בתא המטען אבל כשהוא עושה שימוש בארגז הכלים הוא מחזירו למושב האחורי ולאחר מכן לתא המטען. כשנשאלה מדוע ארגז הכלים לא היה ברכב, סיפרה כי הנאשם השתמש בכלים כאשר עבד בבית אחותו והרכיב מזנון. העדה גם התייחסה לשקיות שקופות שנמצאו ברכב ואמרה שהשקיות אינן מיועדות לחלוקה של סמים כפי שנשאלה על כך אלא לחלוקת אוזניות ואבנים של ציפורניים שהיא מוכרת. כמו כן אמרה בחקירתה העדה כי הנאשם אינו מאוים ולא אמר את הדברים לשוטר בשטח.

עד הגנה - מר אבנר אוחנה

30. העד, חברו של הנאשם סיפר כי הוא מכיר את הנאשם שנים רבות עוד מילדות וכי הם עובדים יחד בעבודות של שיפוצים וכי הם עושים שימוש בכלי עבודת לצורך עבודתם. עוד סיפר העד כי במסגרת עבודתם הם עושים שימוש בסכין יפנית לפתוח קרטונים או כשצריך לחתוך גבס. העד סיפר כי מהיכרותו עם הנאשם, הוא אינו מעורב בסכסוכים או איומים כלשהם שהיה עד להם.

עד ההגנה - הגברת בת אל זבידא

31. אחותו של הנאשם הגב' זבידא העידה מטעם ההגנה. בעדותה סיפרה הגב' זבידא שאחיה עובד בהובלות ושיפוצים וכי לה הוא עוזר כל אימת שנדרש לבצע תיקונים בביתה. העדה סיפרה כי הנאשם הרכיב מיטה שנפלה וכי עשה שידה לדבריה ומזנון שנתלה על הקיר. אמנם העדה לא זכרה במדויק את הדברים נוכח הזמן שחלף אך ציינה כי בדרך כלל ארגז הכלים אצלה כי היא צריכה שיעזור לה כמעט מידי יום. הוסיפה וציינה בעדותה כי יש מספר ארגזי כלים.

דין והכרעה

האם הוכחו יסודות עבירת החזקת סכין

32. סעיף 186(א) לחוק העונשין קובע:

"המחזיק אגרופן או סכין מחוץ לתחום ביתו או חצריו ולא הוכיח כי החזיקם למטרה כשרה, דינו - מאסר חמש שנים".

סעיף 184 מגדיר סכין כ"כליבעללהבאוכליאחר שמסוגללדקוראולחתוך". בהמשך הגדיר המחוקק את המונח "אולר" כ"סכיןמתקפלתשאורך להבהאינועולהעלעשרהסנטימטריםשלאניתןלהפכה,בעזרתקפיץאובאמצעיאחר, לסכין שלהבהקבוע".

33. בתחילה טענה ההגנה כי אין מדובר בסכין על פי הגדרתה בחוק ואולם בהמשך זנח טענה זו והתמקד בעובדת החזקת הסכין לצורך מטרה כשרה לצרכי עבודה וכי בחינה פונקציונאלית של הסכין מביאה למסקנה שזו תומכת בגרסת הנאשם וכי מדובר בסכין שייעודה עבודות חיתוך. הוסיפה וטענה ההגנה כי העובדה שניתן לכוון את להב הסכין ויש לראות רק בחלק הגלוי להב לצורך עמידה בהגדרות החוק. יש לדחות טענה זו. העובדה כי לצורך ההגעה למצב הסופי נדרשים מספר שלבים אין בה כדי לקבוע כי לא מדובר בסכין כהגדרתה. המוצג הוגש לבית המשפט (10/ת) ואני סבורה כי הסכין עומדת בתנאי סעיף 184 להגדרת הסכין ככלי בעל להב שמסוגל לדקור או לחתוך.

34. מאחר ומדובר בסכין ואין מחלוקת כי הנאשם החזיק בסכין מחוץ לביתו או חצרו, אזי על הנאשם להוכיח כי החזיקה למטרה כשרה. לצורך כך יש לבחון את השאלה האם הנאשם הרים את הנטל להוכיח, ברמה של מאזן הסתברויות, כי החזקת הסכין נועדה למטרה כשרה (ראו י. קדמי **על הדין בפלייליים** חלק רביעי (2006), 2106), דהיינו, על הנאשם להוכיח כי הגרסה לפיה הסכין הוחזקה לשם מטרה כשרה הינה גרסה עדיפה ולא די לעורר ספק סביר.

35. על פי לשון הסעיף על המאשימה להוכיח את היסוד העובדתי של העבירה, כי הנאשם החזיק חפץ העונה להגדרה של סכין מחוץ לביתו או חצרו (ע"פ 7848/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.12.09), עצם החזקת הסכין היא שלא כדין אלא אם הוכיח המחזיק, כי החזיק בסכין למטרה כשרה. לעניין זה אין להסתפק בתיאור כללי אלא על הנאשם למסור גרסה קונקרטית לשימוש בסכין.

36. אציין כבר עתה כי אני סבורה שהנאשם הרים את הנטל להוכיח ולו במאזן הסתברויות כי החזקת הסכין נועדה למטרה כשרה, מאחר והשתמש בסכין לצרכי עבודתו בשיפוצים ותיקונים וזאת מהנימוקים שיובאו להלן.

קביעת ממצאי מהימנות

37. לאחר ששמעתי את ראיות הצדדים, עדותם של עדי ההגנה הותירה רושם חיובי. הנאשם בעדותו חזר על גרסתו לפיה החזיק את הסכין לצרכי עבודה, גרסתו היתה עקבית והוא סיפק הסבר בחקירתו הנגדית לכל שאלה שנשאל. מנגד, כפי שיפורט להלן החקירה המשטרתית לבחינת גרסתו של הנאשם לא מוצתה ואף למעלה מכך לא נבדקה. הסברי השוטר בן ישראל בעניין זה לא הניחו את דעתי ונראה היה כי השוטר קבע מסמרות וגיבש עמדתו באשר לאשמת הנאשם כבר מתחילת החקירה, דבר שהוביל להימנעות מביצוע פעולות חקירה חיוניות.

38. מטעם ההגנה העידה חברתו של הנאשם אלמוג. התרשמתי מעדותה האותנטית של העדה באשר לחיפוש שנערך על גופה בהפשטת בגדיה ותיאור הדברים על ידה בביושנות, נשמע אמין ביותר ואינני מוצאת כל נימוק לפקפק בעדותה על כל חלקיה. הסבריה להתרחשות האירועים והשיחה שבין השוטר אלימלך והנאשם מהימנים בעיני. משום כך, הרי שאני נותנת אמון בדבריה ובעדותה לדברי העדה, השוטר אלימלך שאל את הנאשם האם הוא מאוים והלא השיב לשלילה. דברים אלה סותרים באופן מהותי את האמור בת/9.

39. מטעם ההגנה העיד חברו של הנאשם מר אוחנה אשר סיפר כי הוא והנאשם עובדים לעיתים יחד בהובלות

ולהרכבה של רהיטים ועבודות גבס. עדותו של העד מהימנה עלי והיא תומכת בעדותו של הנאשם באשר לעיסוקו כשיפוצים בעת הרלוונטית.

40. עדותה של אחותו של הנאשם, הגב' בת אל זבידא, היתה חיונית ביותר שכן לגרסתו של הנאשם מספר ימים עובר לאירוע מושא כתב האישום הרכיב בבית אחותו מזנון או מדפים. הגב' זבידא מחזקת את עדותו של הנאשם בנקודות אלה ונוכח העובדה שהיחידה החוקרת לא גבתה כל עדות מהעדה הרי שעדותה מחזקת את גרסת הנאשם באשר להחזקת הסכין לצרכי עבודה. העובדה שהעדה לא זכרה במדויק אם מדובר בשידה או מזנון אין לה כל משמעות בעיני ואיננה מפחיתה מהמשקל הגבוה שאני מייחסת לעדותה. בשל חלוף הזמן נראה אך טבעי כי לא תזכור פרט זה. לו היתה היחידה החוקרת גובה עדותה של העדה בסמוך למועד ביצוע פעולות החקירה סביר היה להניח שהעדה היתה מספקת פרטים מדויקים יותר. יתירה מכך, העובדה שהעדה לא זכרה במדויק מהו הרהיט שהנאשם הרכיב יש בה כדי ללמד כי לא תואמה גרסתה של העדה עם הנאשם.

אמרת הנאשם - ת/9

41. המאשימה טוענת כי אמרת הנאשם אותה מסר בת/9 כי הוא מאוים, בפני השוטר אלימלך סותרת את גרסתו לפיה החזיק את הסכין לצרכי עבודה. מנגד טוען הנאשם כי כלל לא אמר את הדברים הגם שאינו שולל כי נשאל על ידי החוקר אם הוא מאוים. הנאשם טוען כי השיב לשלילה על שאלה זו ואף מציין כי יתכן שהשוטר לא הבינו כראוי או לא שמע אותו כהלכה. השוטר אלימלך עצמו אמנם טוען כי רשם את הדברים כלשונם אך אינו שולל את האפשרות כי מדובר בטעות סופר ולמעשה נשמטה המילה "לא" (מאויים). לצורך תמיכה בגרסתו הביא הנאשם מטעמו את חברתו אלמוג אשר גם העידה בבית המשפט מטעם ההגנה ואף נחקרה במשטרה באזהרה. העדה חזרה פעם אחר פעם על גרסתה כי הנאשם לא אמר כי הוא מאוים אלא ההיפך הוא הנכון, הנאשם שלל כי הוא מאוים. אני נותנת אמון בגרסת הנאשם ובגרסת אלמוג. הדברים שנאמרו לאחר מכן על ידי הנאשם בחקירתו מהווים גרסה עקבית עליה חזר הנאשם פעם אחר פעם. החוקר בן ישראל שנשאל רבות בעניין הסתירה בין גרסת הנאשם במשטרה והאמרה שנרשמה על ידי השוטר סבר כי כלל אין מקום לבדוק סתירה זו וככל שהדברים נרשמו לטעמו על ידי שוטר אזי הם נכונים ללא צורך לפקפק בהם או לבדקם שמא מדובר בטעות כלשהי. השוטר אלימלך אישר בעדותו כי פרטים רבים לא נרשמו בדו"ח הפעולה. כך למשל לא נרשם בדו"ח נושא עיכוב הנאשם במקום, אזהרה שהוזהר הנאשם אם היתה כזו, הסבר שנתן לנאשם אודות חיפוש בהפשטה ועוד. לפיכך לא מן הנמנע כי פרטים שנרשמו על ידו באשר לשיח עם הנאשם לא נרשמו במדויק והשוטר לא שלל זאת בעדותו. יתירה מכך, לו שיקר הנאשם בעניין עמדתו באשר להיותו מאוים או לא, היה מכחיש את העובדה כי היו לו באותה עת חובות לשוק האפור. דא עקא, שהנאשם לא התכחש לעובדה זו וחזר עליה גם בעדותו בבית המשפט. כאמור, עדות הנאשם הותירה בי רושם מהימן על כל חלקיה. לפיכך, אני קובעת כי המאשימה לא הוכיחה מעל לכל ספק כי הנאשם אמר את האמרה המיוחסת לו בת/9 וכי נותר ספק באמירת הדברים.

מחדלי חקירה

42. ההגנה טוענת למחדלי חקירה רבים בתיק זה. כך למשל טוענת ההגנה כי גרסת הנאשם לפיה החזיק את הסכין

למטרה כשרה ולצרכי עבודה כלל לא נבדקה. השוטר בן ישראל אישר בעדותו שלא נחקרה גרסת הנאשם והצדיק זאת תוך הצגת עמדה לפיה עדים מטעם הנאשם, יתאמו ממילא גרסאות ויהיו עדים מוטים. דבריו הספונטיים של החוקר בזמן אמת במהלך עדותו מלמדים על הלך חשיבה וגישה החוטאת לכללים הברורים באשר לחקירה משטרתית. אין לקבל גישה כזו ובבסיסה דעה קדומה כי עדים מטעם נאשם הם עדים מוטים במהותם וכי גרסת נאשם על פי רוב היא גרסה שקרית. הוראות החוק מעניקות לנאשם הגנה לפיה ככל שיצלח להוכיח כי החזיק את הסכין למטרה כשרה, אזי אין להרשיעו בעבירה של החזקת סכין. הנאשם מסר את כל הפרטים הדרושים לצורך בדיקת גרסתו ועל היחידה החוקרת חובה לחקור אותה. מחדל החקירה בהקשר זה - אי-בדיקת גרסת הנאשם וחקירת עדים רלוונטיים לגרסתו - מהווה בעיניי מחדל חקירה יסודי ויש בו כדי לפגוע בצורה קשה ביכולת בירור האמת ובזכותו של הנאשם להליך הוגן, הגם שהנאשם הביא עדים מטעמו במסגרת פרשת ההגנה.

43. בעניין זה אזכיר מושכלות יסוד באשר למטרת החקירה המשטרתית. מטרתה של החקירה איננה מציאת ראיות על מנת להביא להרשעת חשוד אלא חיפוש ראיות לחקר האמת, גם אם אמת זו תביא לזיכויו של הנאשם. כך גם בענייננו, דומה כי נקבע על ידי צוות החקירה כבר עם תפיסת הסכין בשטח כי די בכך על מנת לקבוע כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו ולקבוע את אשמתו. נוכח מחדל חקירה זה, אני סבורה כי הגם שאין מחלוקת כי הנאשם החזיק סכין מחוץ לביתו או חצרו, הרי שיש לזכות את הנאשם מאשמה. לעניין זה אפנה לע"פ 2840/17 **ניאזוב נ' מדינת ישראל** (4.9.2018): "השאלה אותה נדרש בית המשפט לבחון היא האם מחדלי החקירה מקימים חשש כי הגנתו של הנאשם קופחה, מכיוון שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו... נפקדותו של מחדל החקירה תלויה, אפוא, ב'תשתית הראייתית שהניחה המאשימה ובספיקת אותם מעורר הנאשם, והמסקנות תלויות בנסיבותיו של כל עניין ועניין' ".

לעניין מחדלי חקירה אפנה עוד לע"פ 2697/14 **ניסים דוד חדאד נ' מדינת ישראל** (06.09.2016)).

44. אכן, עצם קיומו של מחדל אין בו, כשלעצמו, להביא לזיכויו נאשם והשאלה היא האם מחדלי החקירה מקימים חשש שהגנת הנאשם קופחה, כך שנוצר לו קושי להתמודד עם חומר הראיות נגדו או להוכיח את גרסתו שלו (ע"פ 5373/12 **אבורמד נ' מדינת ישראל**, פסקה 48 (15.4.2015)). בענייננו אני סבורה כי לו בוצעו פעולות לבדיקת גרסת הנאשם, לא מן הנמנע כי אף לא היה מוגש כתב אישום כנגד הנאשם.

45. נוכח העובדה כי קבעתי שיש ספק באשר לאמירת הדברים שבת/9 ביחס לנאשם והעובדה שאני סבורה כי הנאשם עמד בנטל ההוכחה כי החזיק את הסכין למטרה כשרה אזי אינני נדרשת לטענות ההגנה באשר לפסילת הראיה, אמרת הנאשם על פי ע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי הראשי (להלן: "**הלכת יששכרוב**"). על פי דוקטרינת הפסלות הפסיקתית, שמקורה בהלכת יששכרוב לבית המשפט מסור שיקול הדעת לפסול ראיה, לרבות הודאה, אם נוכח הוא לדעת, כי היא הושגה שלא כדין וקבלתה במשפט תגרום לפגיעה מהותית בזכותו של הנאשם להליך הוגן (ע"פ 1301/06 **עזבון המנוח יוני אלזם ז"ל נ' מדינת ישראל** (22.6.09) וע"פ 4109/15 **ליאור מירז נ' מדינת ישראל** (9.7.17)). אמנם אינני נדרשת לשאלת פסילת אמרת הנאשם ואולם אציין כי מראיות התביעה כלל לא הובהרה דיה השאלה אם הנאשם עוכב על ידי השוטר אלימלך בשטח. השוטר אלימלך לא רשם זאת בדו"ח הפעולה ואף בעדותו בבית המשפט לא

ידע להשיב על שאלה זו.

46. **סיכום הדברים, שאני סבורה כי המאשימה לא הוכיחה מעל לכל ספק סביר כי הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו וכי הנאשם הוכיח כי החזיק את הסכין לצרכי עבודה, דהיינו לצורך מטרה כשרה.**

תם ולא נשלם - חיפוש על גוף חשוד וחיפוש בהפשטה

47. טרם סיום הכרעת הדין מצאתי לנכון להתייחס לנושא החיפוש שנערך על גופו של הנאשם ועל גופה של חברתו אלמוג. כאמור, מראיות התביעה כלל לא ברור אם היו הנאשם וחברתו מעוכבים ואף לא נאמר להם כי הם מעוכבים בשטח. בעניין זה גם לא נרשמו דוחות פעולה כמתבקש במקרה זה אם היו מעוכבים. חרף זאת נערך חיפוש על גופם ולאחר שלא נמצא מאומה נערך חיפוש בהפשטת בגדיהם כאשר הנאשם תיאר את החיפוש באופן מפורט, כיצד השוטר אלימלך דרש ממנו להוריד את מכנסיו ותחתוניו. באשר לאלמוג, חברתו של הנאשם, למקום הגיעה שוטרת וביקשה מהאלמוג להצטרף אליה ליד חניון צדדי, שם הרימה את חולצתה וביצעה עליה חיפוש. אין מחלוקת כי הנאשם ואלמוג הסכימו לחיפוש, אולם אין בדו"ח כל אזכור לכך שהסכמת הנאשם ואלמוג התבקשה וחשוב מכך, אין בו פירוט של ההסבר שניתן להם. יתירה מכך, נשאלת השאלה אם חיפוש זה, גם אם נערך במקום צדדי היה נדרש, הכרחי וחיוני בנסיבות העניין, שעה שקודם לכן נערך חיפוש על בגדיהם של הנאשם ואלמוג ולא נמצא מאומה.

48. דיני העיכוב הישראליים מוסדרים בפרק ג' לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 **(להלן: חוק המעצרים)**. בנוסף להגדרת המצבים שבהם מוקנית סמכות עיכוב לשוטר, כולל פרק ג' לחוק המעצרים הסדרים שעניינם החובות והסמכויות הנלוות להפעלתה של סמכות עיכוב כאמור. כך למשל החוק מקנה לשוטר שמבצע עיכוב סמכות חיפוש ברכב (סעיף 71 לחוק המעצרים) וכן חיפוש על גופו של אדם (סעיף 72 לחוק המעצרים).

49. סעיף 69 לחוק המעצרים קובע כך:

"הוקנתה בחיקוק הסמכות לחפש במקום, בכליו או על גופו של אדם, או הסמכות לדרוש מאדם הצגת מסמכים, רשאי בעל הסמכות לעכב אדם או כלי רכב כדי לאפשר את החיפוש או העיון במסמכים, וכן רשאי הוא לדרוש מהאדם למסור את שמו ומענו".

50. ניתן לבצע חיפוש על גוף חשוד גם בהתקיים "חשד סביר" או "יסוד סביר לחשד". טוענת המאשימה כי זהו המקרה בענייננו.

סעיף 29 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, קובע כי שוטר רשאי לחפש על גופו

של אדם, אם אותו אדם נמצא בבית או במקום שמחפשים בו או בקרבתו ו"יש יסוד סביר לחשוד שהוא מסתיר אצלו חפץ שמחפשים או שרשאים לחפש אחריו" (ההדגשה שלי ס.פ.ק.).

51. בענייננו לא רק שבחיפוש הראשון שנערך עובר לחיפוש בהפשטה לא נתפס דבר, אלא שהשוטר אלימלך אף ציין בעדותו בבית המשפט כי לא היה כל חשד שהנאשם מסתיר חפץ כלשהו או ראייה כלשהי ואף לא נרשם כן בדו"ח הפעולה ת/9. לכך יש להוסיף את העובדה שהסכין נראתה על ידי השוטר אלימלך לפני שערך את החיפוש, כאשר הלא הבחין בסכין שבדלת הרכב כשביקש מהנאשם לפתוח את דלת הרכב. לפיכך, העובדה שהנאשם ואלמוג נתנו הסכמתם לחיפוש, אין בה כדי להכשיר את פעולת החיפוש שלא היתה מוצדקת מלכתחילה וממילא אם סבר השוטר כי יש חשד סביר לביצוע עבירה הרי שאין כל נפקות לשאלת ההסכמה. פעולת החיפוש בהפשטה שנערכה לנאשם ואלמוג היתה פולשנית ומשפילה ופגעה בפרטיותם פגיעה של ממש. לצורך כך קבע המחוקק כללים ברורים באשר לנסיבות חיפוש. לא זו אף זו, נוהל המטה הארצי מספר 14.05.02 קובע בסעיף 11(ג) כי חיפוש בהפשטה יתבצע רק אם הדבר דרוש כדי למנוע סכנה קרובה לוודאי לשלום הציבור. ברי, כי המקרה שלפנינו אינו נמנה על המקרים הנכללים בהוראות המטה הארצי ומוטב היה כי חיפוש כזה לא היה נערך כלל בנסיבות העניין. המאשימה סברה כי סוגיית החיפוש בהפשטה היא סוגיה שולית ומשנית שאינה שייכת לענייננו. אינני סבורה כך, אין להקל ראש בסוגיית החיפוש בהפשטת בגדי הנאשם וחברתו ובאופן התרחשות האירועים. כאמור מהנימוקים שפורטו אני מוצאת כי נכון היה להתייחס להתנהלות המשטרה במקרה זה ונכון יהיה אם יחליטו הגורמים הרלוונטיים כי יש צורך בריענון ההנחיות והנהלים ביחס לחיפוש על גוף חשוד, תוך איזון ראוי ושמירה על כבודו ופרטיותו של אדם, גם אם הוא חשוד בעבירה פלילית.

סיכום

אשר על כן, לאור כל האמור, אני מורה על זיכוי הנאשם מחמת הספק מעבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186 לחוק העונשין.

המוצג הסכין - מוחזר לידי המאשימה ולהשמדה בתום תקופת הערעור.

המוצג הסכין - נ/3 מוחזר לידי ב"כ הנאשם.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט מהחוזי

ניתנה היום, י"ט אב תש"פ, 09 אוגוסט 2020, בנוכחות הצדדים